

[Elmqvist.]

vis være ganske enkel og uden Procedure eller andre retslige Former. Jeg synes, det er i høj Grad paakrævet at høre lidt nærmere om dette Udvalgs Funktioner og Magtbeføjelser. Ministeren vil altsaa etablere en sideløbende Domstol for disse Tilfælde, en Domstol, hvis Afgørelser skal have samme Konsekvenser som Tjenestemandsdomstolens, men som ikke skal arbejde under samme betryggende Regler, ikke med samme Kauteler, som de Tjenestemænd vil faa, der kommer ind under Loven. Jeg synes, det er meget betænkeligt at etablere et saadant administrativt Udvalg med ringere Kauteler for de paagældendes Behandling end den Domstol, man nedsætter efter Lovforslaget, yder, naar de Forseelser, der skal bedømmes, dog er ganske de samme. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister give os lidt nærmere Forklaring om hans Tanker med dette Udvalg og navnlig Begrundelsen for, at disse Tjenestemænd baade i offentlige og i koncessionerede Virksomheder skal bedømmes efter andre Regler og paa mindre betryggende Maade end andre Tjenestemænd.

Ja, det er de Bemærkninger, jeg har ønsket at knytte til dette saare vigtige Lovforslag. Som udtalt i Begyndelsen af min Tale kan vi give vor Tilslutning til Lovforslaget. Vi anser det for nødvendigt, ikke mindst for at vi hurtigt kan faa paa retfærdig Vis udskilt dem, der har gjort sig uværdige til at være danske Tjenestemænd, og for at vi hurtigt kan blive færdige med disse ubehagelige Spørgsmaal, saa at der kan blive Ro ogsaa inden for Tjenestemandstanden.

Jeg vil gerne til sidst paa ny udtale Haabet om, at den Domstol, der her bliver nedsat, maa, som jeg før sagde, ikke blot have Viljen — thi jeg er sikker paa, at Viljen vil den have —, men ogsaa Evnen til at udføre sit Arbejde saaledes, at der maa staa Respekt om dens Afgørelser, og saaledes, at alle den Dag dens Arbejde er færdigt, vil erkende, at de, der har faaet deres Skæbne afgjort af denne Domstol, har faaet den vejret paa Retfærdighedens fineste Guldvægt, saa at baade de selv, vor Tid og Eftertiden kan erkende, at Retfærdigheden er sket Fyldest, saa vidt det er menneskeligt muligt. Dermed skal jeg paa ny paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, idet jeg skal tilføje, at jeg gaar ud fra, at der vil blive Lejlighed til en Udvalgsbehandling af Lovforslaget.

Malchau: Jeg synes, at der er Grund til ved denne Lejlighed at fremhæve, at den danske Tjenestemandsstand staar paa et endog meget højt Stade, og det gælder saavel Tjenestemænd i de øverste som i de laveste Lønningsklasser. De danske Tjenestemænd har i de forløbne 5—6 onde Aar været ude for en haard Belastning paa saa mange Omraader, men jeg finder, at de har klaret disse Belastninger paa en beundringsværdig Maade. Efter de foreliggende Oplysninger er det da ogsaa kun procentvis en meget lille Del af Tjenestemændene, der skal stilles for den ekstrordinære Tjenestemandsdomstol, ligesom det vist ogsaa kun er et Faatal, der rammes af Bestemmelserne i Loven af 1. Juni d. A. om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende landsforræderiske Handlinger. Dette tjener, synes jeg, Tjenestemændene til Ære, og det viser, at man i enhver Situation fuldt ud kan stole paa den danske Tjenestemandstand.

Tjenestemændene er da ogsaa selv i lige saa høj Grad som andre interesseret i og indforstaaet med, at der nu skal foretages Udrensning blandt og Afstraffelse af de unationale Elementer, som trods alt findes inden for deres Rækker, og jeg er ogsaa glad for, at Tjenestemændenes Organisationer efter at være blevet gjort bekendt med Lovforslaget, inden dettes Forelæggelse i Rigsdagen har tiltraadt det. Om end Tjenestemændene kunde have ønsket en enkelt, mindre væsentlig Ændring, er de dog helt enige i det principielle i Lovforslaget, saaledes som det er fremsat og nu ogsaa vedtaget i det andet høje Ting.

Bestemmelserne i Lovforslaget — jeg tænker her paa de fire Punkter i § 1, Stk. 1 — er meget vidtgaaende og strenge, ogsaa sammenlignet med det førnævnte Tillæg til Borgerlig Straffelov. Det gælder saaledes Punktet om Medlemsskab af et nazistisk Parti eller anden lignende Sammenslutning. Der tilføjes ganske vist: „som mod Landets Interesser har samarbejdet med den tyske Besættelsesmagt“. Jeg skal selvfølgelig ikke forsvare Organisationer, der eventuelt kan have samarbejdet med Tyskerne, men det kan i hvert Tilfælde paa det givne Tidspunkt efter de paagældendes egen Opfattelse have været i Landets Interesse de handlede.

Det maa naturligvis være saadan, at der til Tjenestemænd saavel i Stat som i Kommune, Folkeskole og Folkekirke kan stilles ganske særlige Krav, ogsaa i langt højere Grad end til Landets andre Borgere,